

FEDERAL RESERVE NOTE

KB 46279860
B2

THIS NOTE IS LEGAL TENDER
FOR ALL DEBTS, PUBLIC AND PRIVATE

Anna Escobedo Cabral

Treasurer of the United States

G 2

100

ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית, וביום אחר קריאת התורה. הקורא מברך שלש ברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הַעֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ

וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ

לְיָמֵי תְּהֵא

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הַעֹלָם, שֶׁעָשִׂה נִסִּים

לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ

תְּהֵא בְּיָמֵינוּ תְּהֵא

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הַעֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

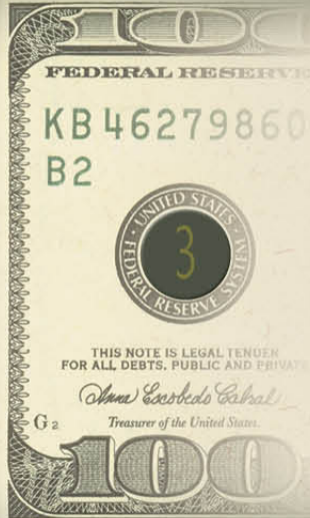
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל

מִקְרָא מְגִלָּה:

וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא אֶחָד מֵאֲחֵי עֲשָׂרָה
 הַמְּלָכִים מֵהַדָּוָר וְעַד כּוֹנֵן שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים
 וּמֵאָה מִדִּינָה: בַּיָּמִים הָאֵלֶּם כָּנְשָׁתָהּ הַמֶּלֶךְ
 אֶחָד מֵאֲחֵי עֲשָׂרָה מֵעַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ
 אֲשֶׁר בְּשׁוֹנֵן הַבֵּירָה: בְּשָׁנָה שְׁלֹשָׁה
 לְמָלְכוֹ עָשְׂתָה מִנְשֵׂתָה לְכָל שָׂרֵיו
 וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרֶס וּמִדֵּי הַפְּרִתְמִים
 וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו: בְּהִרְאֹתוֹ

אֶת עֲשָׂרָה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יָקָר
 תְּפֹאֶרֶת אֱדוּלְתוֹ יָמָיו רַבִּים שְׁמוֹנִים
 וּמֵאָה יוֹם: הַבְּמָלוּאֶת (וּבְמֵלְכוּת ק')
 הַיָּמִים הָאֵלֶּם עָשְׂתָה הַמֶּלֶךְ לְכָל
 הָעָם הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹנֵן הַבֵּירָה
 לְמֵאֲדוּל וְעַד קָטָן מִנְשֵׂתָה
 שִׁבְעָה יָמִים בַּחֲצֹר אֶת בֵּיתוֹ

אחר קריאת המגילה מברכים זה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָרַב אֶת רִיבֵנו, וְהָדִן אֶת דֵּינֵנו, וְהַנוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנו, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ, וְהַנְּפָרֵעַ לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַנְּפָרֵעַ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

בשחרית מדלגים על "אשר הניא" ואומרים כאן "שושנת יעקב":

אֲשֶׁר הֵנִיא עֵצַת גּוֹיִם, וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמוֹת: בְּקוֹם עַלְיֵנו אָדָם רָשָׁע, נִצֵּר זָדוֹן מִזֵּרַע עַמְלֹק: גָּאָה בַעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר, וַיַּגְדֵּלְתוּ וַיִּקְשֶׁה לוֹ לְכַד: דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלֶכֶד וְנִלְכַד, בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד וּנְשַׁמַּד מִהֲרָה: הֵמֵן הוֹדִיעַ אִיבַת אַבּוֹתָיו, וַעֲוָרָר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בַחֲמַלְתּוֹ עַל אֶנֶךְ נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק, וְנִלְכַד טָמֵא בְיַדֵי טְהוֹר: חָסַד גָּבַר עַל שִׁנְגַת אֵב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמוֹ, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוּ שְׁלַח בְּקַדְוֵשֵׁי אֵל, כִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית וְכָרַם: כָּרְאוֹת מְרַדְּכֵי כִי יֵצֵא קֶצֶף, וְדַתִּי הֵמֵן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשָׁן: לְבַשׁ שֶׁק וְקִשֵׁר מִסְפֵּד, וְגִזַּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר: מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שִׁנְגָה, וְלִמְחֹל חַטָּאת עוֹן אַבּוֹתֵינוּ: נִץ פָּרַח מִלְּוֹלֵב, הֵן הִדְסָה עִמָּדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים: סְרִיסְיָה הִבְהִילוּ לְהֵמֵן, לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן

חַמַּת תְּנִינִים: עָמַד בַּעֲשָׂרוֹ וּנְפַל בְּרָשָׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ עֵץ וּנְתַלָּה עָלָיו: פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵל, כִּי פוֹר הֵמֵן נִהַפְּךְ לְפוֹרְנוֹ: צַדִּיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיַּמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים, וְלִשְׁמוֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, הֵמֵן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תְּלִית: **שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשָׁמְחָה, בְּרְאוֹתָם יַחַד תְּכַלֵּת מְרַדְּכֵי, תִּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לְנִצָּח, וְתִקְוֹתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קִנְיֶךָ לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אַרְוֵר הֵמֵן אֲשֶׁר בִּקְשׁ לְאַבְדֵי, בְּרוּךְ מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי. אַרְוֵרָה זָרַשׁ אִשְׁתִּי מִפְּחִידֵי, בְּרוּכָה אַסְתֵּר בַּעֲדֵי. אַרְוֵרִים כָּל הָרָשָׁעִים, בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים, וְגַם חֲרֻבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:**

סדר ברכת המזון - ספרד

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמים: שובה יי את שביתנו, באפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

שלושה שאכלו כאחד חייבים בזימון, וכך מזמנים:

הזמן אומר: רבותי, מיר וועלן בענטשן (רבותי נברך:) המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: והזמן חוזר יהי שם וכו' ומסיף עוד ברשות, מרנן ורבנן ורבותי נברך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו: וענין המסובין: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו: והזמן חוזר: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

יהי שם יי אומר: ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הן את העולם כולו בטובו, בהן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: וכאמור, פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון:] ברוך אתה יי, הן את הכל:

הַרְחֲמֵן, הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. בַּחוּץ מִגְּדִיל (בְּיוֹם שְׂמֵת פְּלִלִים

מוֹסֵף (וְגַם בְּסִעֻדַת מַלְוָה מַלְכָּה) אוֹמְרִים: מִגְּדִיל) יִשׁוּעוֹת מִלָּכּוּ, וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ, לְדָוִד

וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,

וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְיָ קָדְשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא

יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פּוֹתַח אֶת יְדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל

חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי, גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא

רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר שבע ברכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהִבֵּל בְּרָא לְכַבּוּדוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ, בְּצַלְמֵךְ דְּמוֹת תְּבַנִּיתוֹ,

וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עֲדֵי עַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הָאָדָם:

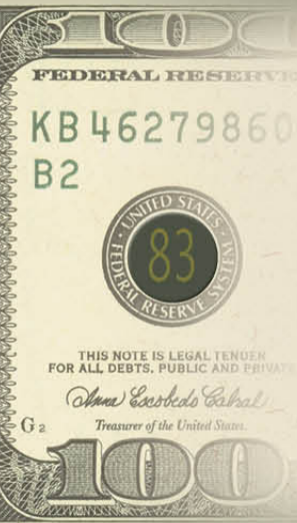
שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתִגַּל הַעֲקָרָה,
בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמַּח צִיּוֹן
בְּבִנְיָה:

שִׂמְחָה תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים,
כְּשִׂמְחָךְ יִצִּירְךָ בְּגוֹן עַדָּן מִקִּדְּם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמַּח חֲתָן
וּבִלְהָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן
וּשְׂמִיחָה, חֲתָן וּבִלְהָ, גִּילָה

רְנָה, דִּיצָה וְחֻדְנָה, אֲהַבָּה
וְאַחֲוָה, וְשָׁלוֹם וְרַעוּת, מִהֲרָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קוֹל שְׁשׁוֹן,
וְקוֹל שְׂמִיחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל
בִּלְהָ, קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים
מִחֻפְתָּם, וּנְעָרִים מִמְּשִׂתָּה
נְגִינָתָם. **בְּרוּךְ** אַתָּה יְיָ, מְשַׂמַּח
חֲתָן עִם הַבִּלְהָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

סדר ברכת מעין שלש

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל

על מזונות

הַמַּחֲיָה וְעַל הַבְּלִכְתָּהּ

על היין

הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

על פירות מזו' המינים

הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, שְׂרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, לְאֹכַל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבְעַת מִטּוֹבָהּ. רַחֵם (נָא) יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ, וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֶיָּהּ בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ.

בשבת וירצה והחליצנו ביום השבת הזה.

בר"ה ונזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה.

בר"ה ונזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה.

בי"ט ושמחנו ביום חג (פלוגת) הזה.

כִּי אַתָּה יי טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ

על מזונות

וְעַל הַמַּחֲיָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַבְּלִכְתָּהּ:

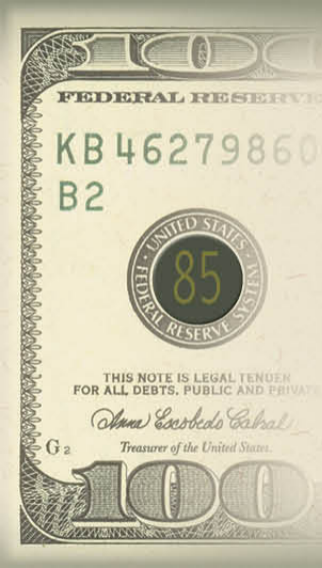
על היין

וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן:

על הפירות

וְעַל הַפְּרוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפְּרוֹת:

* על פירות ויין שגדלו בארץ ישראל אומרים "ועל פרי גפנה" "ועל פרותיה".

ברכת המזון - ספרדי

אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכֹל עֵת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא
 וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כֹּל הָאָדָם: תְּהִלָּת יי יִדְבֹר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאִנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיִּדְבֹר אֱלֹהֵי זֶה הִשְׁלַחַן אֲשֶׁר
 לְפָנָי יי:

המזמן: בְּרִשׁוֹתְכֶם עוֹנִים: שְׁמַיִם. (ויש נוהגים לומר: בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלֵיָהּ קַדִּישָׁא וּבְרִשׁוֹתְכֶם. ועונים: שְׁמַיִם) המזמן: נְבָרֶךְ (בעשרה
 ויותר אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו. והמסובין עונים: בָּרוּךְ (בעשרה ויותר אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד חַיִּינוּ: וחזור
 המזמן: בָּרוּךְ (בעשרה ויותר אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד חַיִּינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת
 הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן
 לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד
 לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מְזוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
 אֵל זֶן וּמְפָרְנִם לְכָל וְשִׁלַּחְנוּ עָרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמְזוֹן
 לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסְדָּיו כְּאָמֹר.
 פוֹתַח אֶת יָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַזֶּן
 אֶת הַכֹּל:

